

- Centre for Videregående Uddannelse skal skabe en ny dynamik samtidig med, at de bevarer dynamikken i de eksisterende uddannelsesmiljøer.

Ministeren fremlagde derfor og drøftede en model for partnerskabsinstitutioner på møder med uddannelsesinstitutionerne og desuden i en række regionale møder med repræsentanter fra både amter, kommuner og regionalt placerede offentlige og private virksomheder. Dialogen med institutionerne og den brede kreds af interessenter har på afgørende vis bidraget til udvikling og præcisering af den model, som fremlægges i dette lovforslag.

I lovforslaget er et Center for Videregående Uddannelse en kvalitetsbetegnelse, der er forbeholdt egentlige institutioner (juridiske personer) med fælles ledelse, økonomi og personale. Godkendelsen som CVU gives på baggrund af en samlet vurdering af institutionens udbud af uddannelser, herunder den faglige bredde, studentergrundlaget, lærerbemanding, herunder profil og fleksibilitet, uddannelses- og institutionskvalitet, varetagelse af udviklingsopgaver, samarbejdsrelationer og institutionens udviklingsmuligheder. Ministerens godkendelse sker dermed på baggrund af en samlet vurdering af institutionen og dens muligheder for at kunne løfte de opgaver, som et CVU skal løse, herunder vurdering af, om institutionen kan godtgøre, at den er godt på vej til at kunne indfri disse krav i kraft af en igangsat udviklingsproces.

Der vil være tre måder, en institution kan blive til et Center for Videregående Uddannelse på:

1. En CVU-godkendelse vil kunne gives til en selvejende institution, der er resultat af en sammenlægning mellem flere institutioner. Dette er normalmodellen.

2. En CVU-godkendelse vil i en afgrænset periode kunne gives til en ny selvejende institution, der oprettes af selvstændige MVU- eller KVU-institutioner, m.h.p. senere opløsning af de deltagende selvejende institutioner ved sammenlægning med den nye institution (betinget CVU-godkendelse). CVU-godkendelsen gives til den nye selvejende institution på den betingelse, at de stiftende institutioner senest inden udløbet af en 3-årig periode lægger sig sammen med den nye institution. Med denne model har Undervisningsministeriet imødekommet de institutioner, der har ønsket en overgangsmodel, hvor parterne afprøver CVU-modellen for en periode inden for en tilpasset partnerskabsmodel fremfor umiddelbar sammenlægning.

3. Endelig vil en godkendelse som Center for Videregående Uddannelse undtagelsesvist kunne gives til en enkeltstående MVU-uddannelsesinstitution med

tilstrækkelig tyngde, faglig bredde og udviklingspotentiale. I betragtning af det grundlæggende formål med lovkomplekset vil det have formodningen imod sig, at institutioner vil kunne blive CVU i sig selv, dvs. uden sammenlægning med andre. Modellen kan imidlertid være vejen for f.eks. en ingeniørhøjskole, forudsat at den fornødne institutionsudvikling og bredde i uddannelsesstilbud og aktiviteter kan begrunde det. Også ingeniørhøjskolerne vil dog kunne forbedre grundlaget for en evt. CVU-godkendelse gennem sammenlægninger med relevante uddannelsesinstitutioner samt evt. modtagelse af KVU-dele fra erhvervsskoler.

I lovforslagets grundlæggende model dannes et CVU således af flere institutioner ved sammenlægning, men med videreførelse af den enkelte institution som »partner« i centeret ved bevarelse af uddannelsesstedet på egen lokalitet, med egen identitet og egne beføjelser under den fælles ledelse.

I første række ønskes Centre for Videregående Uddannelse etableret mellem institutioner, der arbejder inden for beslægtede fagområder, og hvor der umiddelbart er størst mulighed for synergieffekter inden for såvel efter- og videreuddannelse som mellem grunduddannelserne.

Lovforslagets udgangspunkt for fastsættelse af kompetencefordelingen mellem det centrale CVU-niveau og det lokale niveau har været at sikre et nærhedsprincip omkring beslutningskompetencen i grunduddannelsen, som et fornuftigt princip i både demokratisk og økonomisk forstand. Den konkrete udformning af kompetencefordelingen fastsættes imidlertid af de deltagende institutioner inden for rammerne af en vejledning eller en standardvedtægt, som vil blive forhandlet med relevante aktører, herunder bestyrelsesforeninger.

Der skal fastsættes rammer for, hvordan partnerne kan bevare indflydelse på de værdier, de bringer ind i centerets fællesskab, samtidig med at nye værdier skal udvikles og integreres med oprindelseskapitalen. Værdier omfatter i den sammenhæng både uddannelsesstedernes placering, det faglige miljøes identitet og profil, kapitalinstitutionen, de fysiske rammer og ikke mindst personalet og institutionens samlede videnressourcer. De enkelte institutioner, der indgår aftale om sammenlægning, fastsætter selv i sammenlægningsplanen og i den nye institutions vedtægt de vilkår, sammenlægningen skal ske på, herunder hvilke ansvar, opgaver og kompetencer, der skal tillægges de lokale partnere, og hvilke råd og organer der skal nedsettes på centralt og lokalt niveau. Aftalen kan også, hvis parterne ønsker det, omfatte særlige vilkår og be-